

prima instanță: A. Negru
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

nr. 2rac-228/17

ÎNCHEIERE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Select – Frigo” împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu privire la încasarea prejudiciului material

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Societatea cu Răspundere Limitată „Select – Frigo” și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 10 martie 2016, SRL „Select – Frigo” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 noiembrie 2015, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Select - Frigo” împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenient accesoriu ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la nesoluționarea în termen legal a cererii.

Precizează că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016 cererea de apel depusă împotriva hotărârii primei instanțe a fost restituită.

Relatează că în procesul judecării pricinii respective SRL „Select - Frigo” a suportat cheltuieli financiare, manifestate prin asistența juridică primită în baza contractului de asistență juridică nr. 026 din 23 octombrie 2015, conform căruia, a achitat suma de 3500 lei, fapt confirmat prin bonul de plată.

Afirmă că cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul procesului au fost reale, necesare și rezonabile, deoarece pricina civilă a fost complexă, interesele întreprinderii în instanțele de judecată fiind reprezentate de către un avocat licențiat,

care a întocmit cererea de chemare în judecată, a pregătit toate actele necesare pentru depunerea cererii de chemare în judecată, a participat în cadrul dezbaterilor judiciare la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău și în cadrul dezbaterilor judiciare la Curtea de Apel Chișinău.

Susține că drept urmare a faptului că în procesul menționat a avut câștig de cauză, în conformitate cu art. 94, 96 CPC pârâtul este obligat să compenseze cheltuielile de judecată exprimate prin costul asistenței juridice acordate.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 11, 14 Cod civil, art. 32, 33, 38, 90, 94 alin. (2), 96, 166 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în beneficiul SRL „Select – Frigo” prejudiciul material cauzat în suma de 3500 lei, a cheltuielilor de judecată exprimate prin taxa de stat în sumă de 270 lei și costul asistenței juridice în suma de 1700 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 iulie 2016, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în beneficiul SRL „Select - Frigo” suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 270 lei cu titlu de taxă de stat precum și suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli legate cu achitarea serviciilor de asistență juridică.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și SRL „Select – Frigo” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 aprilie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Obiectează că instanțele nu au ținut cont de faptul că intimatul nu a demonstrat în contextul cererii de chemare în judecată care este legătura causală dintre Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și SRL „Select - Frigo” inclusiv cum s-au format aceste cheltuieli în urma litigiului de contencios administrativ.

Afirmă că nici în cererea de chemare în judecată și nici în decizia contestată nu a fost argumentat din ce constă încasarea prejudiciului material și ce acțiuni au fost întreprinse pentru suma încasată ca cheltuieli legate de achitarea serviciilor de asistență juridică.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 20 februarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 104). Informații cu privire la data recepționării de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera

recursul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas